

Het NANSEN Profiel is een thematische tool die zich richt tot praktijkjuristen en advocaten die asielzoekers bijstaan. NANSEN analyseert hier een specifiek profiel van een persoon die nood heeft aan internationale bescherming en brengt actuele jurisprudentie en landeninformatie samen.

Auteurs: Charlotte Coenen en Annelore Vangenechten

Redactie: Sarah Byttebier, Valérie Klein, Julie Lejeune

NANSEN NOTE 2020-4

Jalalabad als intern beschermingsalternatief voor personen met een nood aan subsidiaire bescherming

Jalalabad als intern beschermingsalternatief voor personen met een nood aan subsidiaire bescherming

Deze NANSEN Note bespreekt Jalalabad als internbeschermingsalternatief.

Het CGVS blijkt in een aantal gevallen Jalalabad geschikt te vinden als intern beschermingsalternatief zodat aldus geen subsidiaire bescherming wordt toegekend indien de persoon zich er zou kunnen vestigen.

NANSEN gaat hier de voorwaarden voor het intern beschermingsalternatief na en past ze toe op de huidige situatie in Jalalabad, zowel wat betreft de veiligheid als de socio-economische en humanitaire situatie.

INHOUD

Synopsis – English	3
1. De aanwezigheid van een intern vluchtalternatief in Jalalabad, Afghanistan	3
1.1 <i>Persoonlijke omstandigheden</i>	3
1.2 <i>Veiligheid</i>	5
1.2.1 <i>Evolutie van de veiligheidssituatie in Afghanistan</i>	5
1.2.2 <i>Veiligheidssituatie in Jalalabad</i>	8
1.3 <i>Respect voor mensenrechten</i>	12
1.4 <i>Mogelijkheid tot economisch overleven</i>	13
1.4.1 <i>Werkgelegenheid en armoede</i>	13
1.4.2 <i>Mogelijkheid tot huisvesting</i>	15
1.4.3 <i>Toegang tot water, sanitair en elektriciteit</i>	16
1.4.4 <i>Toegang tot voedsel</i>	17
1.4.5 <i>Gezondheidszorg</i>	18
1.4.6 <i>Toegang tot sociale voorzieningen</i>	22
1.5 <i>Conclusie</i>	23
2. Het intern beschermingsalternatief naar Jalalabad in de Belgische rechtspraak	23
2.1 <i>Persoonlijke omstandigheden</i>	24
2.2 <i>Veiligheidssituatie in Jalalabad</i>	27
2.3 <i>Mogelijkheid tot economisch overleven – humanitaire situatie</i>	29
2.4 <i>UNHCR Eligibility Guidelines</i>	30
3. Conclusie	31

Synopsis – English

In this Profile, NANSEN explores the concept of the Internal Flight or Relocation Alternative and particularly in regard to the availability of an IFA/IRA in Jalalabad, Afghanistan. Core to the analysis is the criteria developed in this test with regard to the situation in Jalalabad by bringing together information from different international and national sources. Recent jurisprudence of the Belgian Council for Alien Law Litigation (CALL) is presented.

Based on the analysis, and considering the current security situation in Jalalabad, NANSEN believes there is no durable safety to be found there, which is a prerequisite for the availability of an IFA/IRA. Moreover, the humanitarian situation in Jalalabad leads to the conclusion that the possibility for economic survival is severely diminished and respect for a variety of human rights is therefore gravely threatened. In general, an IFA/IRA is as such not available in Jalalabad.

1. De aanwezigheid van een intern vluchtalternatief in Jalalabad, Afghanistan

Jalalabad is de hoofdstad van de Afghaanse provincie Nangarhar, vlakbij de Pakistaanse grens en gelegen op 130 km van Kabul. Het is één van de vijf grootste en dichtstbevolkte steden van Afghanistan.

1.1 Persoonlijke omstandigheden

In Afghanistan zijn familiebanden en netwerken uitermate belangrijk.

*The 2018 Oxfam study revealed that extended family networks were vital for returnees in finding and maintaining employment and housing, however having a family network did not necessarily remove all vulnerabilities. For unaccompanied minors, single women and female-headed households' vulnerabilities were higher even with family support. Many returnees, particularly those without family connections settled in cities assuming that those were safer and livelihood opportunities were better. While returnees were not perceived as a source of conflict in general, they clearly **represented competition for resources and employment.***¹Dit blijkt ook uit de UNHCR Eligibility Guidelines van 30 augustus 2018:

*"(...) in the specific context of Afghanistan the **importance of the availability and access to social networks**, existing of the applicant's extended family or members of his or her ethnic group, has been widely documented. In this regard, **the presence of members of the same ethnic background as the applicant in the proposed area of relocation cannot by itself be taken as evidence that the applicant would be***

---

¹ EASO, Afghanistan. Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City. Country of Origin Information Report, augustus 2020, p. 31, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_Herat_City.pdf juncto Oxfam, *Returning to Fragility - Exploring the Link between Conflict and Returnees in Afghanistan*, januari 2018, p. 17-18, beschikbaar op: https://d1tn3vj7xz9fdh.cloudfront.net/s3fs-public/file_attachments/rr-returning-fragility-afghanistan-310118-en.pdf

able to benefit from meaningful support from such communities; rather, such support would generally require **specific pre-existing social relations** connecting the applicant to individual members of the ethnic community in question. Moreover, even where such pre-existing social relations exist, **an assessment should be made whether the members of this network are willing and able to provide genuine support to the applicant in practice, against the background of Afghanistan's precarious humanitarian situation, the low developmental indicators, and the wider economic constraints affecting large segments of the population.** In addition, the extent to which applicants are able to rely on family networks in the proposed area of relocation also has to be considered in light of the **reported stigma and discrimination against those who return to Afghanistan after spending time abroad**".²

Volgens UNHCR blijkt bovendien dat 49.3% van de Afghaanse bevolking negatief staat tegenover interne ontheemden en 35.8% tegen terugkerende Afghanen.³

Volgens OXFAM:

*In many cases, returnees are dependent on social and family networks, which integrate them further into local communities, and may allow them to recover from the shock or disruption of return by themselves.*⁴

Met name wat **Jalalabad** betreft:

*Like the labour market, the housing market in Nangarhar is highly mediated by family and social networks, though community leaders and private housing agents play a role.*⁵

(...)

Zelfs voor terugkeerders met familiebanden is de situatie moeilijk. Een studie van OXFAM beschrijft de situatie in Nangarhar:

*There are relatively few reports about increased tensions, insecurity or conflict because of the arrival of returnees. Local people are generally helping them out, although there are some reports that communities are starting to become less tolerant as numbers increase. Most returnees live with their relatives and share their food and accommodation, which improves their conditions, but of course **places a heavy burden on these families**, especially as it is unclear how long this support will be necessary.*⁶

---

² UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from Afghanistan*, 30 augustus 2018, p. 109, beschikbaar op: <https://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain?page=search&docid=5b8900109&skip=0&query=Eligibility%20guidelines%20afghanistan>

³ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *Returnee and internally displaced persons monitoring report*, mei 2018, p.10, beschikbaar op: <https://data2.unhcr.org/fr/documents/download/6405>.

⁴ OXFAM, *Returning to fragility. Exploring the link between conflict and returnees in Afghanistan*, Oxfam Research Report, januari 2018, p. 16, beschikbaar op <https://www.oxfam.org/en/research/returning-fragility-exploring-link-between-conflict-and-returnees-afghanistan>.

⁵ *Ibid.* p. 30.

⁶ *Ibid.* p. 28.

(...)

Some incidents of disputes are reported, especially related to land grabbing when big groups of returnees, originally from other areas, settle down and invite their relatives to join them.⁷

1.2 Veiligheid

Afghanistan is een land met een actief gewapend conflict.⁸ De asielautoriteiten moeten dus aantonen dat, in tegenstelling tot andere landen in gewapend conflict die meestal geen intern beschermingsalternatief kunnen bieden, Afghanistan dat wel kan.

Bovendien moet ook aangetoond worden dat deze veiligheid duurzaam en niet onvoorspelbaar is. Alle recente vaststellingen tonen echter aan dat het Afghaanse conflict volatiel en onvoorspelbaar is en het aantal burgerslachtoffers blijft stijgen.

1.2.1 Evolutie van de veiligheidssituatie in Afghanistan

In 2019 kwalificeerde Uppsala Conflict Data Program (UCDP) het conflict in Afghanistan als **het dodelijkste conflict van de wereld**.

Fighting between the Afghan government and the Taleban has continued to escalate. More people have been killed due to fighting during the first ten months of 2019, than during the whole of 2018. Last year, the conflict with the Taleban resulted in almost 23 000 fatalities. So far this year, UCDP has recorded more than 24 000 battle-related deaths and this conflict is expected to be the deadliest conflict in the world in 2019.

*The Afghan government receives warring support from the USA, including airstrikes as well as joint ground operations. US airstrikes have increased in intensity in 2019, and **civilians have been accidentally killed several times**. In addition to the conflict between the Taleban and the Afghan government, UCDP has also recorded conflicts between the Afghan government and the Islamic State (IS), inter-rebel fighting, as **well as both Taleban and IS targeting civilians**. In total, UCDP has recorded at least 25 500 fatalities in Afghanistan during the first ten months of the year.*⁹

De veiligheidssituatie in Afghanistan bleef **gedurende 2020 instabiel**. Dit is ook bevestigd door de VN Veiligheidsraad in hun rapport van 17 maart 2020.¹⁰ Onzekerheden over het verkiezingsproces en de hervatting van de gesprekken tussen de Verenigde Staten en de Taliban vormden, onder anderen, oorzaken van de volatiele veiligheidssituatie in Afghanistan.¹¹

De VN Veiligheidsraad herbevestigt eveneens de **onzekere en volatiele veiligheidssituatie in Afghanistan** op 18 augustus 2020:

---

⁷ *Ibid.* p. 29.

⁸ UNHCR, UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum- Seekers from Afghanistan, 30 August 2018, 5, beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5b8900109.html>

⁹ Uppsala Universiteit, UCDP Bulletin, *Afghanistan – The Deadliest conflict in the world*, beschikbaar op https://pcr.uu.se/digitalAssets/806/c_806526-l_1-k_ucdp-bulletin---afghanistan.pdf.

¹⁰ United Nations General Assembly Security Council, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security – Report of the Secretary General, 17 maart 2020, A/74/753-S/2020/210.

¹¹ United Nations General Assembly Security Council, The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security – Report of the Secretary General, 17 maart 2020, A/74/753-S/2020/210.

*The **security situation in Afghanistan remained unpredictable and highly volatile.** From 15 May to 12 July, **the United Nations recorded 3,706 security-related incidents**, representing a 2 per cent decrease compared with the same period in 2019. Armed clashes accounted for 58 per cent of all security incidents. During the reporting period, there were **2,153 incidents of armed clashes reported**, representing a slight decrease compared with the same period in 2019. Anti-government elements were responsible for 95 per cent of all security-related incidents and 92 per cent of armed clashes. The use of improvised explosive devices and asymmetric attacks contributed to the overall high incident levels during the reporting period. There were 13 international military air strikes during the reporting period, compared with 299 in the same period in 2019. The number of air strikes by the Afghan Air Force increased by 65 per cent compared with the same period in 2019.¹²*

Het rapport onderstreept ook specifiek dat burgers, in het bijzonder kinderen, enorm lijden door de huidige conflictsituatie in Afghanistan:

*The **conflict in Afghanistan continued to take a heavy toll on the civilian population.** (...) The armed conflict in Afghanistan puts children's lives at risk more than any other. The country task force on monitoring and reporting **on grave violations against children in armed conflict verified 620 child casualties** (186 killed, including 57 girls and 129 boys; and 434 maimed, including 138 girls and 296 boys) during the second quarter of 2020.¹³*

Ook de United Nations Assistance Mission in Afghanistan (UNAMA) bevestigt dit:

*The **armed conflict in Afghanistan continued to take a heavy toll on the civilian population in 2019 with UNAMA recording over 10,000 civilian casualties for the sixth year in a row.** Since UNAMA began systematic documentation in 2009, it has documented more than 100,000 civilian casualties, with more than 35,000 killed and 65,000 injured. The impact of the conflict, however, **goes well beyond the numbers, taking into account the extensive and durable harm caused to the physical, mental, social and economic well-being of individuals, families and communities.***

*UNAMA documented **10,392 civilian casualties** (3,403 killed and 6,989 injured) as a result of the armed conflict, representing a five per cent decrease as compared to 2018 and the lowest overall level of civilian casualties since 2013. **This reduction was driven by decrease in civilian casualties caused by the Islamic State of Iraq and the Levant – Khorasan Province (ISIL-KP). Civilian casualties caused by the other parties increased, particularly by the Taliban and by the international military forces.**¹⁴*

Het is belangrijk te onderstrepen dat burgers niet enkel slachtoffer worden omwille van het gewapende conflict, maar effectief een specifiek doelwit zijn van de strijdende partijen.

Anti-Government Elements continued to deliberately attack civilians and civilian objects in 2019 using a variety of tactics from deliberate targeting of particular

---

¹² United Nations General Assembly Security Council, The situation in Afghanistan and its implication for international peace and security – Report of the Secretary General, 18 augustus 2020, A/74/993-S/2020/809.

¹³ United Nations General Assembly Security Council, The situation in Afghanistan and its implication for international peace and security – Report of the Secretary General, 18 augustus 2020, A/74/993-S/2020/809.

¹⁴ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Afghanistan – Protection of civilians in armed conflict 2019*, februari 2020, p. 5, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/afghanistan_protection_of_civilians_annual_report_2019_-_22_february.pdf

*individuals through shooting, magnetic and remote IED attacks to suicide IED attacks targeting large concentrations of civilians.*¹⁵

UNAMA stelt in haar halfjaarlijkse update (uitgebracht in juni 2020) dat Afghanistan nog steeds één van de dodelijkste conflicten is voor burgers:

From 1 January to 30 June 2020, UNAMA documented 3,458 civilian casualties (1,282 killed and 2,176 injured). Despite periods of reductions in violence, including during the week leading up to the signing of the 29 February US-Taliban agreement and the cease-fire declared over Eid al-Fitr between the Taliban and the Government of Afghanistan, violence has continued, with civilians bearing the brunt. The overall number of civilian casualties represents a 13 per cent decrease as compared to the same time period last year,¹ and the lowest figure since 2012. UNAMA welcomes the reduction, but notes that it was mainly due to a drop in civilian casualties attributed to the international military forces as well as to the Islamic State of Iraq and the Levant – Khorasan Province (ISIL-KP); UNAMA continued to document worrying civilian casualty trends attributed to the Taliban and the Afghan national security forces.

(...)

*The reality remains that Afghanistan continues to be one of the deadliest conflicts in the world for civilians. Each year, thousands of civilians are killed and injured, abducted, displaced and threatened by parties to the conflict in Afghanistan; in addition to being killed and maimed at alarming rates, children are continuing to be recruited and used, and subjected to sexual violence by parties to the conflict; and women are facing multiple threats to their protection stemming from the direct and indirect impact of the conflict.*¹⁶

(...)

*Civilians living in Balkh and Kabul provinces were most affected by the conflict (344 civilian casualties and 338 civilian casualties respectively), followed by Nangarhar (281 civilian casualties), Faryab (233 civilian casualties) and Kunduz (205 civilian casualties) provinces.*¹⁷

Ten slotte stelt EASO:

The third quarter of 2019 was ‘particularly violent’, registering ‘the highest number of civilian casualties of any quarter since UNAMA began systematic documentation in 2009’. The main factors of such as a spike in civilian casualties were suicide and non-suicide IED attacks by AGEs, primarily by the Taliban, along with election-related violence. In the first half of 2019, the number of civilian casualties

¹⁵ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Afghanistan – Protection of civilians in armed conflict 2019*, februari 2020, p. 45, beschikbaar op https://unama.unmissions.org/sites/default/files/afghanistan_protection_of_civilians_annual_report_2019_-_22_february.pdf

¹⁶ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Afghanistan – Protection of Civilians in Armed Conflict Midyear Report*, 1 January – 30 June 2020, op. cit., p. 3.

¹⁷ *Ibid.*, p. 5.

attributed to pro-government forces was higher than the one caused by AGEs; this is 'a trend that UNAMA had not documented before 2019'.¹⁸

1.2.2 Veiligheidssituatie in Jalalabad

Verschillende rapporten maken duidelijk dat **de provincie Nangarhar** eveneens geteisterd wordt door geweld en ook burgers gevaar lopen in Jalalabad.

Met betrekking tot Afghaanse steden, duidt UNHCR aan:

*UNHCR calls attention to the fact that few cities in Afghanistan are spared from attacks by AGEs that seek to make civilian victims. **UNHCR notes that it is precisely civilians who partake in day-to-day economic and social activities in urban areas who are exposed to a risk of falling victim to such violence.** Such activities include travelling to and from a place of work, travelling to hospitals and clinics, or travelling to school; livelihood activities that take place in the city's streets, such as street vending; as well as going to markets, mosques and other places where people gather.¹⁹*

Volgens EASO:

***In 2018, UNAMA documented 1 815 civilian casualties (681 deaths and 1 134 injured) in Nangarhar province.** This represents an increase of 111 % compared to 2017. Leading causes of casualties were suicide/complex attacks, followed by (non-suicide) IEDs and ground engagements. The number of civilian casualties due to IEDs (mostly non-suicide) 'increased four-fold' and 'nearly reached the same levels as Kabul for the first time'.*

In 2018, UNAMA recorded 17 suicide and complex attacks in Nangarhar attributed to ISKP, which caused 738 civilian casualties (222 deaths and 516 injuries).

In mid-June 2018, ISKP 'conducted two large attacks in Nangarhar against Taliban and civilian gatherings [...], resulting in 181 civilian casualties (48 deaths and 133 injured)'.

*In a map depicting 'conflict severity' in 2018, combining three indicators: armed clashes and air strikes, civilian casualties, and conflict-induced displacements, UNOCHA places the districts of Khogyani, Chaparhar, Dehbala, Batikot and Rodat in the highest category and **Jalalabad**, Hesarak, Surkhrod, Pachieragam, Achin, Shinwar and Muhmand Dara districts **in the second highest category.** Behsud, Kot, Goshta, Lalpur, Sherzad and Nazyan are in the third highest category while Kama is in the category below. The remaining districts fall in the two lowest categories.*

In the period from 1 January 2018 to 28 February 2019, open media sources used by the Global Incidents Map website reported 754 incidents related to insurgents in Nangarhar province.

(...)

Suicide attacks and other acts of aggression were carried out in Nangarhar province throughout 2018: in early October 2018 an ISKP suicide attack during an election-

¹⁸ EASO, Afghanistan Security Situation. Country of Origin Information Report, September 2020, op. cit., p. 39.

¹⁹ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from Afghanistan, op. cit., p. 110-111.

campaign rally in Kama district killed 13 civilians and wounded 30 people. Also in early October 2018, a bomb detonation took place near a cricket pitch in Batikot, wounding at least children. In September 2018, a suicide attack targeted a protest in Mohmand Dara district, near the Jalalabad-Torkham highway and caused casualties among the civilian population (at least 68 killed and 165 injured). **Moreover, also in September 2018, bombs exploded in front of girls' schools in Jalalabad, killing one pupil and wounding 4 others, and in Behsud district.**

In late July 2018, casualties were recorded after insurgents stormed a government building and took people hostage. **In early July 2018 a suicide bombing in Jalalabad claimed by the IS killed members of the Sikh and Hindu community, among them the only Sikh candidate for parliamentary elections.**

(...)

Due to threats by ISKP, **more than 80 girls' schools were closed in Jalalabad and its neighbouring districts in June 2018.** According to UNAMA in June 'ISKP expressly declared its intention to target schools, particularly girls' schools [...]. Alleging that aerial operations by international and Afghan national security forces of residential areas in Deh Balah district [...] over the previous three days had killed approximately one hundred women and children, the group warned that all girls' schools in Nangarhar province would be targets for attack thereafter'.

In May 2018 explosions during a cricket match in Jalalabad killed at least eight spectators. In January 2018 a suicide attack targeting the Save the Children office in Jalalabad and claimed by the IS, killed and injured security forces and civilians.²⁰

In 2019 bleek het aantal slachtoffers gemaakt door de Taliban gestegen:

*In 2019, UNAMA documented 4,904 civilian casualties (1,301 killed and 3,603 injured) resulting from attacks by the Taliban. This represents a **21 per cent increase** in the number of civilian casualties attributed to the Taliban compared to 2018.*²¹

Met betrekking tot het aantal burgerslachtoffers, veroorzaakt door ISIL-KP, meldt UNAMA:

ISIL-KP continued to operate in the east of Afghanistan, namely in Nangarhar and Kunar provinces where they maintained limited areas of territorial control.

(...)

From 1 January to 31 December 2019, UNAMA attributed 157 incidents resulting in 1,223 civilian casualties (309 killed and 914 injured) to ISIL-KP, which represents a 44 per cent decrease from 2018. This was mainly due to a decrease in suicide attacks, including complex attacks and those targeting civilians and civilian-populated areas. These attacks comprised 37 per cent of all civilian casualties attributable to the group in 2019 as compared to 87 per cent in 2018. However, this decrease was partly offset by a **significant increase in civilian casualties from non-suicide IEDs** (183 per cent increase) as well as ground engagements (742 per cent increase) attributable to the group, reflecting its changing tactics.⁷⁹ Security-related incidents attributed to ISIL-KP reflected similar patterns with the United Nations recording an increase in the number

²⁰ EASO, Afghanistan Security Situation. Country of Origin Information Report, juni 2019, op. cit., p. 217.

²¹ Ibid. p. 34.

*of IED discoveries and detonations, as well as armed clashes, in Kabul, Kunar and Nangahar provinces.*²²

EASO meldt dat **het niveau van willekeurig geweld in de provincie Nangarhar** zodanig hoog is, dat indien iemand ernaar terugkeert hij/zij op basis van zijn/haar loutere aanwezigheid een reëel risico loopt om onderworpen te worden aan een ernstige dreiging zoals bedoeld in Artikel 15 (a) van de Kwalificatierichtlijn. **De veiligheidssituatie in Jalalabad City wordt echter als volgt gekwalificeerd:**

*Provinces where 'mere presence' in the area would not be sufficient to establish a real risk of serious harm under Article 15(c) QD, **however, indiscriminate violence reaches a high level, and, accordingly, a lower level of individual elements is required to show substantial grounds for believing that a civilian, returned to the territory, would face a real risk of serious harm within the meaning of Article 15(c) QD.***²³

Het CGVS meldt over **Jalalabad**:

*Tussen 1 februari 2019 tot 31 januari 2020 zijn **69 geweldsincidenten geregistreerd in de stad Jalalabad en in het gelijknamige district.** Bij ongeveer de helft van deze incidenten zijn IED's gebruikt. **Daarnaast kampt de regio Jalalabad met (doelgerichte)-moorden en criminaliteit.** De meeste aanslagen in de stad worden niet langer toegeschreven aan ISKP maar aan de taliban of niet nader geïdentificeerde gewapende groeperingen. Hoewel het geweld in Jalalabad voornamelijk is gericht tegen bepaalde profielen, **vallen ook regelmatig burgerslachtoffers.***²⁴

Tenslotte wijst NANSEN op **de volgende veiligheidsincidenten in Jalalabad tussen september 2019 en augustus 2020:**

- 18.09.2019: aanslag op nationaal e-ID distributiecentrum van Jalalabad. Minstens 4 burgers gedood en 12 gewonden.²⁵
- 7.10.2019: aanslag op minibusje van veiligheidsdiensten/leger in Jalalabad. 10 burgers gedood (waarvan 1 kind) en 27 gewonden.²⁶
- 11.10.2019: bomaanslag aan moskee in Jalalabad na vrijdaggebed. 3 gewonden.²⁷

²² *Ibid.*, p.36.

²³ EASO, Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis, *op. cit.*, juni 2019, p. 28. Beschikbaar op: https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Afghanistan_2019.pdf

²⁴ Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), COI Focus – Afghanistan.

Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod, 12 maart 2020, *op. cit.*, p. 42 Beschikbaar op: https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_in_jalalabad_behsud_en_surkhrod_20200312.pdf.

²⁵ Suicide bomber, gunmen attack government building in eastern Afghanistan, 18 september 2019. Beschikbaar op: <https://www.reuters.com/article/us-afghanistan-attack/suicide-bomber-gunmen-attack-government-building-in-eastern-afghanistan-officials-idUSKBN1W317E> ; Attentat-suicide meurtrier à Jalalabad, 19 september 2019. Beschikbaar op: <https://www.24heures.ch/monde/kamikaze-exploser-jalalabad/story/21892042>

²⁶ Blast kills 10 civilians in Afghanistan's eastern Jalalabad city. 7 oktober 2019. Beschikbaar op: http://www.xinhuanet.com/english/2019-10/07/c_138454078_2.htm en Afghanistan: au moins 10 morts dans un attaque contre un autobus à Jalalabad, 7 oktober 2019. Beschikbaar op: <https://www.lapresse.ca/international/moyen-orient/201910/07/01-5244407-afghanistan-au-moins-10-morts-dans-une-attaque-contre-un-autobus-a-jalalabad.php>

²⁷ Officials: explosions wound 5 in east Afghanistan, 11 oktober 2019. Beschikbaar op: <https://apnews.com/ac24af796b3e48c0ba79954d83f8af35>

- 25.10.2019: zelfmoordaanslag gericht op veiligheidspersoneel in Jalalabad. 5 burgers gedood en 21 gewonden, o.a. 6 veiligheidspersoneel.²⁸
- 25.10.2019: aanslag bij checkpoint in Jalalabad. 2 doden en 6 gewonden.²⁹
- 4.12.2019: aanslag op Japanse dokter/humanitair werker in Jalalabad. 6 doden, waarvan 5 Afghaanse burgers.³⁰
- 10.12.2019: onderschepping van 2 zelfmoordterroristen met auto-bom in Jalalabad.³¹
- 12.05.2020: zelfmoordaanslag tijdens begrafenis van een politieofficier. 30 gedood.³²
- 13.05.2020: aanslag op douanegebouw in Jalalabad. 15 gedood, 42 gewonden.³³
- 13.06.2020: aanslag (IED) op een markt. Minstens 1 gedood (kind), 7 gewonden.³⁴
- 02.08.2020: aanslag op gevangenis in Jalalabad. 29 gedood, 50 gewonden.³⁵

Hoewel het aantal aanvallen met burgerslachtoffers gedaald lijkt sinds 2019, gebiedt het CGVS voorzichtigheid:

Toch waarschuwen officiële bronnen dat ISKP nog steeds een bedreiging kan vormen, onder meer door de bestaande stedelijke cellen. Ook leeft de bezorgdheid dat, na het vredesakkoord van 29 februari 2020 tussen de VS en de Taliban, opstandelingen van de harde lijn naar ISKP zouden kunnen overstappen om te blijven strijden. Het feit dat ISKP, ondanks de zware offensieven tegen de groepering, in staat is gebleven om aanslagen te plannen en te rekruteren in de hoofdstad Kabul, baart functionarissen grote zorgen. Sommige ISKP-rekruten komen uit de topscholen van de hoofdstad. De universiteit van Jalalabad werd in het verleden als een belangrijk rekruteringssterrein voor ISKP gezien. In 2019 worden nog leden of rekruteerders van ISKP op de campus opgepakt. Hoewel UNAMA erkent dat ISKP in zuid-Nangarhar in 2019 een opmerkelijke terugval heeft gekend en de groepering er minder een bedreiging vormt, is de missie van mening dat ISKP niet volledig weggevaagd is. De groepering heeft zich immers in het verleden al veerkrachtig getoond. UNAMA wijst er ook op dat verschillende ISKP-groeperingen naar Kunar en Kabul uitgeweken kunnen zijn. Volgens AAN zou het kunnen dat ISKP hergroepeert eens de druk op de groepering afneemt maar zou het wellicht veel tijd vergen om de netwerken nieuw leven in te blazen, als het al mogelijk is.³⁶

²⁸ 2 bombs in easter Afghanistan kill 7, including a child, 25 oktober 2019. Beschikbaar op:

<https://abcnews.go.com/International/wireStory/afghan-official-taliban-attack-kills-including-child-66523200>

²⁹ Ibid.

³⁰ Tetsu Nakamura: Japanese doctor among six dead in Afghan gun attack, 4 december 2019. Beschikbaar op:

<https://www.bbc.com/news/world-asia-50654985>

³¹ Car bomb, 2 suicide attackers held in Nangarhar, 10 december 2019. Beschikbaar op:

<https://www.paihwok.com/en/2019/12/10/car-bomb-2-suicide-attackers-held-nangarhar>

³² Afghan troops retake prison attacked by ISIL group, 29 killed, 4 augustus 2020. Beschikbaar op:

<https://www.aljazeera.com/news/2020/08/casualties-gunmen-attack-prison-afghanistan-jalalabad-200802154944039.html>

³³ Afghanistan: IED attack in Jalalabad June 13, 13 juni 2018. Beschikbaar op:

<https://www.garda.com/fr/crisis24/alertes-de-securite/127871/afghanistan-ied-attack-in-jalalabad-june-13>

³⁴ Ibid.

³⁵ Security Council condemns 'heinous and cowardly terrorist attack in Jalalabad, Afghanistan, 6 augustus 2020.

Beschikbaar op: <https://news.un.org/en/story/2020/08/1069622> ; Afghan troops retake prison attacked by ISIL group, 29 killed, 4 augustus 2020. Beschikbaar op: <https://www.aljazeera.com/news/2020/08/casualties-gunmen-attack-prison-afghanistan-jalalabad-200802154944039.html>

³⁶ Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), COI Focus – Afghanistan.

Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod, 12 maart 2020, op. cit., p. 20. Beschikbaar op:

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_in_jalalabad_behsud_en_surkhrod_20200312.pdf.

*In tegenstelling tot de vorige verslagperiode wordt Jalalabad in deze verslagperiode minder vaak getroffen door zelfmoordaanslagen en aanslagen waarbij tientallen doden vallen, al doen ze zich ook nu nog voor*³⁷.

Deze waarschuwing bleek terecht, gezien **de recente aanval op het gevangeniscomplex in Jalalabad**.³⁸

De verzamelde informatie wijst erop dat een land in actief intern gewapend conflict, waar de veiligheidssituatie volatiel is, burgers bewust een doelwit uitmaken van het geweld, het aantal burgerslachtoffers blijft stijgen, niet voldoet aan de standaard van duurzaam veilig gebied. Dit geldt in bijzonder voor de provincies Nangarhar en Jalalabad, die kunnen worden gekwalificeerd als één van de gevaarlijkste provincies van Afghanistan.

1.3 Respect voor mensenrechten

Het staat uiteraard vast dat bovenstaande conclusies die getrokken werden met betrekking tot de veiligheid van Afghanistan en Jalalabad in het bijzonder, ook een ernstige invloed hebben op de uitoefening van andere essentiële rechten door burgers.

Volgens het laatste rapport van UNAMA:

Women and children continued to suffer disproportionately from the armed conflict. UNAMA documented 1,202 women casualties (345 killed and 857 injured), an increase of four per cent compared to 2018. An increase in women casualties from the combined use of suicide and non-suicide IED attacks more than offset decreases from aerial attacks and ground engagements. UNAMA documented 3,149 child casualties (874 killed and 2,275 injured), a three per cent increase from 2018. Women casualties comprised 12 per cent of overall civilian casualties while children comprised 30 per cent.

Children continue to be recruited and used by the Taliban, Afghan national security forces, and pro-Government armed groups. While progress has been made by the Afghan national security force on preventing formal recruitment of children through the work of the Child Protection Units in Afghan National Police recruitment centres, use of children, particularly by Afghan Local Police at check posts, remains a problem, as does the use of boys for sexual purposes.

(...)

The ability of all people in Afghanistan, particularly children, to enjoy their human rights to education and the highest attainable standard of physical and mental health was compromised by the conflict due to attacks on schools, hospitals, teachers and healthcare

---

³⁷ *Ibid.*, p. 30.

³⁸ Security Council condemns 'heinous and cowardly terrorist attack in Jalalabad, Afghanistan, 6 augustus 2020. Beschikbaar op: <https://news.un.org/en/story/2020/08/1069622> ; Afghan troops retake prison attacked by ISIL group, 29 killed, 4 augustus 2020. Beschikbaar op: <https://www.aljazeera.com/news/2020/08/casualties-gunmen-attack-prison-afghanistan-jalalabad-200802154944039.html>

workers, as well as acts of threats and intimidation. In 2019, attacks against schools and hospitals also occurred in the context of the presidential elections when they were used as polling centers. UNAMA is concerned about the high number of disproportionate and indiscriminate attacks perpetrated by the Taliban throughout the year that caused damage to schools and hospitals and harmed the students and patients inside. UNAMA is also concerned about the impact on the provision of healthcare and on healthcare workers from Pro-Government Forces' search operations within these facilities.³⁹

Zoals hieronder besproken zal worden, zijn verschillende rechten erg problematisch in Jalalabad.⁴⁰

1.4 Mogelijkheid tot economisch overleven

De UNHCR klassificeert Jalalabad als één van de meest economisch gedepriveerde regio's van Afghanistan:

(...) The Humanitarian Needs Overview of the OCHA notes that "needs are particularly pronounced in large urban centres, including Kabul and Jalalabad City, where both IDP and returnee populations have congregated in search of income and livelihoods opportunities as well as access to basic and essential services. Humanitarian needs in these two provinces [Kabul and Nangarhar] comprise 42 percent of all those relating to internal displacement and cross-border influxes."⁴¹

1.4.1 Werkgelegenheid en armoede

De mogelijkheid tot werkgelegenheid in Jalalabad om in een eigen levensonderhoud te kunnen voorzien is een belangrijk aspect van de redelijkheidstoets. Dit criterium moet bekeken worden in samenhang met het hebben van een familiaal en sociaal netwerk. Deze netwerken zijn uiteraard van cruciaal belang in een samenleving zoals de Afghaanse.

Afghanistan wordt al decennialang geteisterd door gewapend conflict en dit heeft erin geresulteerd dat ruim meer dan de helft van de bevolking onder de internationale armoedegrens leeft.

*In 2019, UNOCHA estimated **that over 80 % of Afghans lived on less than the internationally applied poverty line (USD 1.90 per day).***

De Wereldbank rapporteert eveneens dat de economische opportuniteiten in Afghanistan erg beperkt zijn en zwaar onder druk staan door het groot aantal personen die terugkeren.

---

³⁹ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Afghanistan – Protection of Civilians in Armed Conflict Midyear Report*, 1 January – 30 June 2020, *op. cit.*, p. 9.

⁴⁰ Voor een overzicht van de situatie van de mensenrechten in Afghanistan, zie o.a. General Assembly Security Council, *The situation in Afghanistan and its implications for international peace and security, Report of the Secretary-General*, *op. cit.*, pp. 8-9.

⁴¹ UN High Commissioner for Refugees (UNHCR), *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum Seekers from Afghanistan*, 30 augustus 2018, *op.cit.*, p. 114.

At the same time, Afghanistan continues to experience insecurity and political uncertainty. Presidential elections were held in September 2019, but the outcome remains contested. Afghanistan's economy has been hard-hit by the outbreak of the COVID-19 virus, due to negative impacts on consumption, exports, and remittances. Conflict is ongoing, and 2019 was the sixth year in a row when civilian casualties in Afghanistan exceeded 10,000. The displacement crisis persists, driven by intensified government and Taliban operations in the context of political negotiations. The number of conflict-induced IDPs increased from 369,700 in 2018 to more than 400,000 in 2019. An additional 505,000 refugees returned to Afghanistan, mainly from Iran, during 2019.⁴²

Een studie van UNHCR toont aan dat 71% van de **intern ontheemden in Afghanistan** moeilijkheden hebben met de lokale gemeenschap, voornamelijk gelieerd aan het vinden van werk. Oxfam bevestigt dat intern ontheemden in het bijzonder het moeilijker hebben om werk te vinden.

*According to UNHCR's returnee and IDP monitoring findings in May 2018, nearly 60 % of interviewed returnees **and 71 % of interviewed IDPs reported difficulties with the host communities that were related to the lack of job opportunities** rather than discrimination or inter-tribal tensions. For 2016 and 2017 returnees the most common source of income was unskilled labour. **Finding work was reported as an 'overwhelming difficulty' both for returnees and IDPs:** more than 24 % of 2017 returnees and 33 % of 2016 returnees faced difficulties at finding a job while 21 % of IDPs reported the same. According to Oxfam, IDPs were facing more risks and vulnerabilities than returnees in general. A joint study by the NRC, Samuel Hall and the IDMC surveyed IDPs and found that Afghanistan was 'struggling to absorb increasingly large numbers of refugees and migrants'. The study showed an increase in 'returnee-IDPs' – those IDPs who reported becoming secondarily displaced after their return to Afghanistan. Three quarters of the returnee-IDP respondents were unable to go back to their home as a result of insecurity and 72 % reported having been displaced twice while nearly a third were displaced three times. **Only 25 % of IDPs received some kind of aid assistance and one in two respondents reported having difficulties fulfilling their food needs on a regular basis.** At the same time, an **increasing number of IDPs adopted harmful coping mechanisms like skipping meals or relying on child labour.**⁴³*

De studie van Oxfam toont aan:

*The majority of returnees, both documented and undocumented, report an intention to remain in Nangarhar. **That means more urban growth and further strains on resources, local prices, livelihoods and infrastructure. The city's infrastructure is already very old, and was designed for far fewer people:** the huge numbers of returnees and IDPs are leading to overcrowding, traffic jams, and the growth of slum-*

---

⁴² The World Bank, The World Bank in Afghanistan – Overview. Beschikbaar op: <https://www-worldbank-org.vu-nl.idm.oclc.org/en/country/afghanistan/overview>

⁴³ EASO, Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City, April 2019, op. cit., p. 30.

like neighborhoods. **It is the type of environment in which the tolerance of host communities will be put to the test and tension and conflict can quickly increase.**⁴⁴

Wat betreft **de mogelijkheid om werk te vinden in de Nangarhar provincie:**

The rapid increase in supply of labour is putting severe pressure on the labour market in Nangarhar, as demand for labour is increasing more modestly; new jobs are mostly in construction and the sale of basic commodities. The Emergency Market Mapping and Analysis (EMMA⁷⁴) study conducted by Oxfam in March and April 2017 found that the average daily wage has fallen since March 2016 by an average of 12% for unskilled and 20% for skilled forms of labour across five key industries: agriculture, construction, loading and transport, small-scale services and skilled trades. Job seeking has become more challenging and competitive. The EMMA study suggests that the average labour-reliant household found an average of 13 days of work in March 2017, in comparison with 18 days in March 2016. This suggests a decrease of average wages of 2,000 afghanis (roughly \$29.5 or €27) per month. This is having an impact on the household budgets of all who rely on income from labour.

*In Nangarhar, access to the labour market is highly mediated by family and social networks, though community leaders, private contractors and public labour also play a role. At the time of the research, there was little evidence of discrimination against returnees or internally displaced persons; when this had been observed, it generally focused on lack of trust related to security concerns – for example, if IDPs originate from insecure areas. Returnees are generally perceived to possess more skills than the host community but are also seen as lacking ‘familiarity’ with Nangarhar, in the sense of connections to facilitate finding labour.*⁴⁵

Deze bevindingen worden bevestigd door de Norwegian Refugee Council:

Ultimately labour markets in provincial capitals where many returnees live are competitive and closed to outsiders: one third of respondents who noted that there was no demand for labour in their sector, and three companies in 10 who stated that they did not need new workers. Most hiring is done through family, friends and referrals – only 4% through job adverts.⁴⁶

1.4.2 Mogelijkheid tot huisvesting

Over de mogelijkheid tot huisvesting toon het onderzoek van Oxfam het volgende aan:

---

⁴⁴ OXFAM, Returning to fragility. Exploring the link between conflict and returnees in Afghanistan, Oxfam Research Report, januari 2018, *op.cit.*, p. 30.

⁴⁵ *Ibid.* p. 29-30.

⁴⁶ The Norwegian Refugee Council, Returning to What? The challenges displaced Afghans face in securing durable solutions, 27 November 2018, *op. cit.*, p. 9. Beschikbaar op: https://www.nrc.no/globalassets/pdf/nrc-policy_brief-return-screen1.pdf.

Like the labour market, the housing market in Nangarhar is highly mediated by family and social networks, though community leaders and private housing agents play a role. **The large increase in demand for housing has not yet been matched by a sufficient increase in housing stock.** A number of longer-term policy and strategic issues compound challenges in expanding the housing market, including land use and urban growth policies, local-level governance challenges and insecurity. **The province, and especially urban and peri-urban Jalalabad, was already under significant growth and expansion pressures before the returnees arrived.** The EMMA study found that the average rental price for a modest house suitable for a family of seven had increased in one year from 4,100 afghanis (\$60.5 or €55.5) per month to 5,250 afghanis (\$77.5 or €71), a gap of 1,150 afghanis (\$17 or €15.5) per month.⁴⁷

1.4.3 Toegang tot water, sanitair en elektriciteit

Toegang tot water, sanitair en elektriciteit vormt in Afghanistan in het algemeen een bijzonder ernstig probleem:

*Water and sanitation were found to **be a serious issue** in all the settlements surveyed by UNHCR. A large number of families had **no access to latrines and many relied on communal water points with issues of congestion and water quality.***⁴⁸

De situatie in Jalalabad wat betreft toegang tot water, sanitair en elektriciteit wordt door het CGVS als volgt beschreven:

*Samuel Hall publiceert in 2014 een studie over armoede, voedselonzekeerheid en veerkracht in de grote Afghaanse steden. Dit onderzoek plaatst Jalalabad, naast Kandahar, bovenaan de lijst van Afghaanse steden met het hoogste niveau van voedselonzekeerheid. **De toegang tot basisvoorzieningen en -diensten (in het bijzonder toegang tot stromend water) blijkt in Jalalabad minder problematisch te zijn dan in andere steden. De toegang tot elektriciteit blijkt wel een probleem te zijn.** De studie van Samuel Hall geeft aan dat veel voedsel in Jalalabad geïmporteerd wordt aan lagere prijzen vanuit Pakistan. Vooral de IDP's in Jalalabad hebben te kampen met voedselonzekeerheid.*⁴⁹

(...)

De stad Jalalabad ondervindt regelmatig stroompannes. De beperkte elektriciteitstoevoer zorgt ervoor dat veel inwoners van de stad beroep moeten doen op generatoren om voldoende stroom te voorzien. **De stroomonderbrekingen hebben een invloed op de veiligheidssituatie in de stad en legt beperkingen op aan de industriële ontwikkeling in de omgeving.** In juni 2017 wordt een derde

---

⁴⁷ OXFAM, Returning to fragility. Exploring the link between conflict and returnees in Afghanistan, Oxfam Research Report, januari 2018, *op.cit.*, p. 30.

⁴⁸ EASO, Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City, augustus 2020, *op. cit.* p. 62.

⁴⁹ CGVS, COI Focus – Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod, 12 maart 2020, *op. cit.*, p. 37.

elektriciteitstransformator geïnstalleerd in de stad. Deze ingreep zorgt ervoor dat de stroomonderbrekingen verminderen.⁵⁰

1.4.4 Toegang tot voedsel

In januari 2019 wees de Voedsel- en Landbouworganisatie van de VN (de FAO) op de voedselcrisis in 2018 in **Afghanistan**.

*In terms of numbers of acutely food-insecure people, Afghanistan constituted **the world's third worst food crisis in 2018**. A combination of widespread drought severely affecting wheat production and pastureland with increased violence drove mass displacement.*

Het EASO rapporteert:

According to the ALCS 2016-2017 data, collected before the drought conditions of winter 2017-2018, which was caused by lack of rain and snowfall, more than 13 million people—or almost 45 % of the population of the country—were very severely to moderately food insecure.

(...)

The employment status of the head of household had a significant impact on food security: households with an employed head are less food insecure (41.5 %) compared to those where the head of household is underemployed (47.2 %), unemployed (50.8 %) or inactive (51.5 %).⁵¹

Stedelijk intern ontheemden in **Afghanistan** hebben 59% kans om honger te lijden.

Urban IDPs are slightly more likely to face hunger (59%) than rural IDPs (53%)⁵²

Door het gebrek aan economische opportuniteiten moeten steeds meer intern ontheemden maaltijden overslaan om te overleven.

At the same time, an increasing number of IDPs adopted harmful coping mechanisms like skipping meals or relying on child labour.⁵³

Studies bevestigen dat de intern ontheemden aangeven dat toegang tot water en voedsel het belangrijkste probleem is, met cijfers die gaan van 71% tot 83%, wat wil zeggen dat de overgrote meerderheid voedsel- en wateronzeker is.

*A joint study on IDPs by NRC, IDMC and Samuel Hall published in 2018, reported that 71 % of respondents listed the lack of food and water as one of their three main challenges. **The situation was more severe in the provinces of Kabul, Kunduz, and Herat, compared to Kandahar and Nangarhar.** The study also found no correlation between receiving assistance and struggling to access food and water: **47 % of***

---

⁵⁰ *Ibid.* p. 39.

⁵¹ EASO, Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City, augustus 2020, op. cit. p. 40.

⁵² UNHCR, Returnee and internally displaced persons monitoring report, op. cit, p.11

⁵³ EASO, Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City, augustus 2020, op. cit., p.32.

respondents in Kabul mentioned receiving emergency assistance, while 83 % still reported access to food and water as a major challenge.⁵⁴

De verhoging van voedselprijzen naar aanleiding van de sanitaire crisis COVID-19 leidt tot meer voedselonzekeerheid.

*An increase in prices was reported in March 2020, following the border closures and export restrictions related to the spread of COVID-19. For instance, the price of wheat flour was reported to surge across Afghanistan, rising by 20 % in the city of Faizabad in the north of the country. Following the introduction of lockdown measures and increase in domestic demand, FEWS reported on the rise of prices in late March and early April, stating that many households 'are expected to be unable to meet all food and essential non-food needs' as their purchasing power has reduced. As revealed in a field study conducted in rural areas of Herat province by AAN researcher Reza Kazemi in April 2020, the lockdown measures increased socio-economic vulnerabilities and unemployment and brought a rise in primary foods' price. Women were reported to be disproportionately affected by the situation.*⁵⁵

Wat betreft **de situatie in Jalalabad**, maakt het CGVS maakt melding van grote voedselonzekeerheid in Jalalabad:

Samuel Hall publiceert in 2014 een studie over armoede, voedselonzekeerheid en veerkracht in de grote Afghaanse steden. Dit onderzoek plaatst Jalalabad, naast Kandahar, bovenaan de lijst van Afghaanse steden met het hoogste niveau van voedselonzekeerheid. De toegang tot basisvoorzieningen en -diensten (in het bijzonder toegang tot stromend water) blijkt in Jalalabad minder problematisch te zijn dan in andere steden. De toegang tot elektriciteit blijkt wel een probleem te zijn. De studie van Samuel Hall geeft aan dat veel voedsel in Jalalabad geïmporteerd wordt aan lagere prijzen vanuit Pakistan. Vooral de IDP's in Jalalabad hebben te kampen met voedselonzekeerheid.

*Net als in Kabul liggen de tarweprijzen in Jalalabad in 2019 boven het vijfjaarsgemiddelde. De factoren die de markt beïnvloeden in beide steden zijn complex: conflict, handelsdynamiek met Pakistan en de influx van IDP's en niet-gedocumenteerde terugkeerders.*⁵⁶

1.4.5 Gezondheidszorg

De toestand van de gezondheidszorg in Afghanistan is uiterst zorgelijk. Opnieuw zorgt de toestroom van terugkeerders en intern ontheemden ervoor dat voornamelijk in de stedelijke gebieden de gezondheidszorg niet kan voorzien in de essentiële noden van de bevolking.

Afghanistan's public health care system, neglected during the years of conflict, continues to face challenges, such as damaged infrastructure, a lack of trained health care providers and under-resourced healthcare facilities. The situation is 'further complicated by a lack of security and pervasive poverty', according to WHO. A 2017 study by Integrity Watch Afghanistan (IWA) found 53 % of health care

⁵⁴ EASO, Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City, augustus 2020, op. cit. p. 41.

⁵⁵ EASO, Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City, augustus 2020, op. cit. p. 39.

⁵⁶ CGVS, COI Focus – Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod, 12 maart 2020, op. cit., p. 37.

facilities experiencing structural and maintenance problems and poor hygiene and sanitation conditions were found in 45 % of the facilities. IWA also added that the lack of electricity was another serious deficiency weakening the health sector with 20 % of the facilities having no electricity supply. According to ALCS 2016-17, **Afghanistan's health indicators remained poor and the health conditions of the rural population continued to be a matter of serious concern.** Public health services were even more overwhelmed due to large population movements inside the country and a significant number of returnees heading towards urban centres. Local medical facilities were largely unable to absorb the additional burden and could not cope with the increasing needs.⁵⁷

Veel intern ontheemden zijn niet meer in het bezit zijn van hun officiële Afghaanse documenten (taskara's), die noodzakelijk zijn voor de toegang tot de verschillende diensten (zie hieronder in 1.4.6.). Het ontbreken van bepaalde documenten is vervolgens vaak de oorzaak voor terugkeerders voor een gebrekkige toegang tot de gezondheidszorg.

IDPs and returnees might sometimes be deprived of health care and other essential services as a result of lacking documentation in the form of a tazkera. A 2019 report by the Mixed Migration Centre noted that **most Afghan returnees linked an absence of funds with numerous challenges**, including inability to access healthcare. Several female returnees stated that they either did not have access to prenatal health care or access to a doctor to examine their children. As of 2018, **Afghanistan's overwhelmed health facilities have struggled to absorb the masses of IDPs and returnees congregating in urban centres and their outskirts.** A 2018 NRC and Samuel Hall study **noted that 24 % of respondents lacked access to health services.** Health issues were widely reported with a third of households having at least one member with a chronic illness.⁵⁸

Bovendien zorgen de grote toestroom van mensen en de volatiele veiligheidssituatie samen ervoor dat de gezondheidszorg onder zware druk staat, omdat de medische faciliteiten ook een doelwit zijn van het gewapende geweld.

*According to UNOCHA, medical workers and health facilities are most affected by security incidents and direct violence amongst all aid workers and humanitarian infrastructure in Afghanistan. Health personnel are being harassed, detained, kidnapped and killed. Many people in Afghanistan lack access to health care due to the conflict, and trauma-care is regarded as one of the most critical gaps remaining in Afghanistan's public health care. **Medical facilities are increasingly a target of military attacks.***⁵⁹

Naast het geweld en de grote toestroom van mensen zorgt de hoge kostprijs ervoor dat mensen geen toegang hebben tot medicatie.

According to a 2014 MSF survey, at least 60 % of the people interviewed live on less than USD 1 per day and it is often impossible for them to pay medical costs. More than half of those interviewed in Kabul and Kunduz reported having paid about USD 44 just for medications during a previous illness.

---

⁵⁷ EASO, Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City, augustus 2020, op. cit. p. 47.

⁵⁸ EASO, Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City, augustus 2020, op. cit. p. 57.

⁵⁹ EASO, Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City, augustus 2020, op. cit. p. 49.

*When the medications were available at the health facility, patients often could not afford them. **60 % of people interviewed by MSF in Kabul did not get medication because of high costs.***⁶⁰

Ook in het laatste rapport van UNAMA bericht UNAMA het gegeven dat vele inwoners hun mensenrecht, namelijk recht op toegang tot gezondheidszorg, wordt geschonden omwille van de vele aanvallen op ziekenhuizen:

The ability of all people in Afghanistan, particularly children, to enjoy their human rights to education and the highest attainable standard of physical and mental health was compromised by the conflict due to attacks on schools, hospitals, teachers and healthcare workers, as well as acts of threats and intimidation. In 2019, attacks against schools and hospitals also occurred in the context of the presidential elections when they were used as polling centers. UNAMA is concerned about the high number of disproportionate and indiscriminate attacks perpetrated by the Taliban throughout the year that caused damage to schools and hospitals and harmed the students and patients inside. UNAMA is also concerned about the impact on the provision of healthcare and on healthcare workers from Pro- Government Forces' search operations within these facilities.⁶¹

Oxfam bevestigt eveneens dat de toegang tot gezondheidszorg één van de belangrijkste uitdaging vormt in Afghanistan:

(...) one of the main challenges seems to be access to education for children and to healthcare: these basic services are in limited supply and have difficulty coping with so many returnees and IDPs.⁶²

Uit een recent rapport van Human Right Watch volgt ook dat een groot deel van de Afghaanse bevolking kampt met mentale gezondheidsproblemen.

*According to **Human Rights Watch 2020 report**, a large number of Afghans suffer from **psychological disabilities/mental health conditions** such as depression, anxiety and post-traumatic stress disorder (PTSD), conditions that can frequently be directly linked with the prolonged conflict.*

(...)

According to the 2016 study by Samuel Hall 'the alarming mental health situation of the Afghan youth should not be considered as a secondary individual health issue anymore, but as an actual threat to any possible social, economic and political development in the country.' The majority (70 %) of young Kabulis have experienced traumatic events (one or more shocks that include criminal or terrorist-related issues and not only personal traumas). The study also found that returnees and IDPs found themselves deprived.

---

⁶⁰ EASO, Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City, augustus 2020, op. cit., p. 50.

⁶¹ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, *Afghanistan – Protection of Civilians in Armed Conflict Midyear Report*, 1 January – 30 June 2020, op. cit., p. 9.

⁶² OXFAM, *Returning to fragility. Exploring the link between conflict and returnees in Afghanistan*, Oxfam Research Report, januari 2018, op.cit., p. 26.

(...)

The 2016 Samuel Hall study reported that Afghanistan suffers from the lack of trained professionals (psychiatrists, social workers, psychologists), sufficient infrastructure and awareness about mental health issues with 'only one tertiary health facility (Kabul Mental Health Hospital), approximately three trained psychiatrists and ten psychologists "covering" a population of more than 30 million people'.⁶³

Het CGVS beschrijft de **situatie specifiek in Jalalabad** als volgt:

*De 141 gezondheidsfaciliteiten in Nangarhar moeten dienst doen voor meer dan 3,9 miljoen personen, **57 % ervan zijn overbelast. De stad Jalalabad herbergt achttien gezondheidsfaciliteiten. Het provinciale ziekenhuis in de stad is vaak overbelast.** Veel mensen in de oostelijke en zuidelijke delen van het land reizen naar Jalalabad om medische hulp te zoeken, aangezien de gezondheidsfaciliteiten in hun eigen, vaak rurale gebieden, ondermaats zijn. UNOCHA wijst erop dat de combinatie van conflict, onbetaalbare kosten en onvoldoende bereik en capaciteit een negatieve impact op de toegang tot de nodige gezondheidszorg blijft hebben.*

Tot bezorgdheid van lokale inwoners, leggen artsen en apothekers van private hospitalen in Jalalabad in september 2019 even het werk neer nadat het hoofd van de artsenbond om het leven gekomen is bij een explosie in de stad. Ze dringen er bij de overheid op aan om hun veiligheid te garanderen.⁶⁴

Ten slotte wordt ook **Afghanistan getroffen door de sanitaire crisis, COVID-19**. In landen, zoals Afghanistan, waar een dodelijk conflict reeds enkele jaren aansleept is toegang tot de gezondheidszorg sowieso al zeer onzeker en ingeperkt.

*UNAMA has repeatedly raised **the vital importance of protecting healthcare facilities and workers during the global COVID-19 health pandemic**, which has had **a catastrophic effect on the civilian population in Afghanistan**. The country's fragile healthcare system was **under extreme stress even before the onset of COVID-19 in Afghanistan** and as confirmed cases continue to rise, the demands on healthcare providers have only increased.*

*For the first half of 2020, UNAMA verified **36 incidents affecting healthcare**, including 27 direct attacks on healthcare facilities, including hospital and protected personnel, and 9 indirect attacks. **The majority of these incidents were carried out by the Taliban.***

(...)

*UNAMA reiterates that attacks on healthcare, particularly during a health pandemic, **endanger the lives of the entire civilian population in Afghanistan and severely compromise the right to the highest attainable standard of physical and mental health under international human rights law.***⁶⁵

---

⁶³ EASO, Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City, augustus 2020, op. cit., p. 55.

⁶⁴ CGVS, COI Focus – Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod, 12 maart 2020, op. cit., p. 37-38.

⁶⁵ United Nations Assistance Mission in Afghanistan, Midyear Update on the protection of civilians in armed conflict: 1 January - 30 June 2020, op. cit., p. 18.

1.4.6 Toegang tot sociale voorzieningen

Het bezitten van een taskara is essentieel om toegang te verkrijgen tot sociale voorzieningen. Personen die hun taskara niet meer bezitten, kunnen deze vaak enkel verkrijgen door terug te reizen naar hun streek van oorsprong. Maar personen waarvoor het IBA moet worden beoordeeld, zijn niet in staat om terug te reizen naar hun streek van herkomst, omdat reeds is aangetoond dat zij ten aanzien van deze streek beschikken over een beschermingsnood. Als niet vaststaat dat zij nog over hun essentiële documenten beschikken, lopen zij een groot risico niet te kunnen terugvallen op verschillende voorzieningen.

*The most important identification document in Afghanistan is called tazkera. **Most Afghans hold one, but they are significantly less common among women and displaced people. A tazkera is formally required to access a range of public services, such as education, employment, health care and official loans provided by a bank.** It is also formally required for the issuance of housing, land and property certificates and title deeds. **It is particularly important to have a tazkera in urban or peri-urban areas** where the lack of one restricts access to basic services and credit, but it is less necessary in rural areas where people are known to each other and to community elders.*

*As stated in a joint study by the Norwegian Refugee Council (NRC), Samuel Hall and the Internal Displacement Monitoring Centre (IDMC), to obtain a tazkera **IDPs are generally required to travel back to their district of origin, which is impossible for many due to transport costs and insecurity.** The government of Afghanistan has recognised the importance of the IDP documentation issue and has been working with international organisations such as IOM to address it, but it continues to occur that IDPs have to travel back to their places of origin to receive their documents.*

(...)

*However, the study found that civil documentation, allowing access to services and rights was 'crucial' for social integration. **The lack of tazkera could increase a person's vulnerability to harassment from the authorities.** With no civil documentation, women were found particularly at risk with regards to the judicial system, inheritance and family disputes.⁶⁶*

De Norwegian Refugee Council stelt in haar rapport dat:

***70% of family members do not hold any identity documents,** making it difficult if not impossible for them to access assistance and services provided by the government and national and international NGOs. Returnee-IDPs have fewer documents per person in the household. **The lack of identity documents such as tazkera (the National ID in Afghanistan) specifically precludes access to school** (33% of respondents noted lack of tazkera as impacting schooling). Tazkera are required for the issuance of housing, land and property (HLP) certificates and title deeds. Women*

⁶⁶ EASO, Afghanistan – Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City, April 2019, op. cit, p. 20.

*are less likely to hold such documents, worsening their pre-existing vulnerabilities. Among respondents, **26% of respondents said their lack of documentation impeded their access to education, 12% to employment and 12% to healthcare. 13% said it restricted their movement, and 12% that it led to harassment.***⁶⁷

Met betrekking tot toegang tot onderwijs, vermeldt het rapport van het CGVS het volgende:

*Vergeleken met de bewoners van andere grote Afghaanse steden toont een studie van Samuel Hall aan **dat de inwoners van Jalalabad een lager opleidingsniveau hebben.** In tegenstelling tot de situatie in steden als Kabul, Mazar-e Sharif en Herat, sturen een aanzienlijk aantal huishoudens in Jalalabad voornamelijk enkel de jongens naar school. **Een groot deel van de inwoners van de stad heeft geen volledige formele opleiding genoten. De grote instroom van IDP's en terugkeerders heeft de onderwijssector in de stad Jalalabad ook enorm belast.***⁶⁸

De Norwegian Refugee Council bevestigt het gebrek aan onderwijs voor veel vrouwelijke ontheemden:

*Research in Jalalabad underlined the need for enrolment support, with returnees unsure how to enroll their children in school. Returnees from Pakistan have lower literacy rates, with interviews revealing that **parents often preferred to put their children to work than in school. Girls in particular are less likely to attend formal schools (only 15% of girls in documented returnee households in Jalalabad and 21% of undocumented) taking on household chores instead.***⁶⁹

1.5 Conclusie

Bij wijze van conclusie wordt verwezen naar het onderzoek gevoerd door Oxfam:

*Oxfam's field research in Herat, Kabul, Kunduz and **Nangarhar** finds that for **as long as these conditions do not improve, a safe and dignified return cannot be guaranteed,** and forced returns remain irresponsible. With more people returning on a daily basis, tensions are likely to grow and pressure on scarce resources will increase, exacerbating inequalities in this unstable and fragile country. **Sending Afghans back to volatile areas will likely result only in more displacement and fragility.***⁷⁰

2. Het intern beschermingsalternatief naar Jalalabad in de Belgische rechtspraak

---

⁶⁷ The Norwegian Refugee Council, Returning to What? The challenges displaced Afghans face in securing durable solutions, 27 November 2018, *op. cit.*, p. 6.

⁶⁸ CGVS, COI Focus – Afghanistan. Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod, 12 maart 2020, *op. cit.*, p. 38.

⁶⁹ The Norwegian Refugee Council, Returning to What? The challenges displaced Afghans face in securing durable solutions, 27 November 2018, *op. cit.*, p. 6.

⁷⁰ OXFAM, Returning to fragility. Exploring the link between conflict and returnees in Afghanistan, Oxfam Research Report, januari 2018, *op.cit.*, p. 1.

De beschikbaarheid van het IBA in Jalalabad is het voorwerp van verschillende beslissingen door het CGVS die aangevochten werden voor de RvV. Na analyse van verschillende arresten door Nansen worden volgende conclusies getrokken:

2.1 Persoonlijke omstandigheden

Iemand die wordt teruggestuurd naar Jalalabad als IBA is een intern ontheemde⁷¹, aangezien terugkeren naar eigen streek van oorsprong niet kan en een leven in een nieuwe regio moet opbouwen. Interne ontheemding wil meteen ook zeggen dat een persoon zich in principe niet zal kunnen beroepen op zijn traditionele familiale en sociale netwerk. De RvV geeft het zelf aan: in een samenleving die berust op deze netwerken, en ernstig gebrek hieraan is al voldoende om een nood aan internationale bescherming vast te stellen. Geen beschermingsalternatief kan redelijk zijn indien een dergelijk gebrek aan netwerk, en dus ook gebrek aan integratiemogelijkheden, vastgesteld kan worden. Omdat een vermoeden bestaat dat iemand die naar een streek verhuist waar geen familiaal en sociaal netwerk voorhanden is, komt het dan ook toe aan de beslissende overheid om aan te tonen dat dit netwerk wel degelijk bestaande en functionerend is en wel in die mate dat het een hoofd kan bieden aan de talrijke problemen die een persoon zal ervaren eens hij zich terug moet hervestigen in Jalalabad.

Op dit punt, ligt de Belgische rechtspraak in lijn met de Guidelines van UNHCR. Zo kan verwezen worden naar arrest nr. 232 976 van 21 februari 2020 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

Bijgevolg, gelet op de algemene omstandigheden die Jalalabad kenmerken met inbegrip van de veiligheidssituatie zoals hoger beschreven, en de persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij, acht de Raad het gegeven dat de verzoekende partij een gezonde jonge man is, die in Jalalabad gestudeerd heeft, zowel Dari als Pashtou spreekt, een cursus Engels en steenslijpen heeft gevolgd, op zich onvoldoende om aan te nemen dat de verzoekende partij in de agglomeratie Jalalabad heden over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt.

Gelet op hetgeen dat voorafgaat maakt de verwerende partij niet aannemelijk dat de verzoekende partij zich redelijkerwijze kan vestigen in Jalalabad en zich alzo aan het willekeurig geweld in haar regio van herkomst kan onttrekken.⁷²

In een arrest van 28 februari 2019 hield de Raad o.a. rekening met het feit dat verzoeker nooit in een andere regio van Afghanistan had gewoond, dat verzoeker er geen sociale banden of middelen had en dat zijn opleidingsniveau heel laag was:

Le Conseil souligne aussi que le requérant est faiblement instruit, qu'il n'a jamais travaillé dans son pays et qu'il n'y dispose pas d'un réseau professionnel ; il aidait uniquement son père dans les champs (rapport d'audition, page 4). Le Conseil estime

⁷¹ EASO, Afghanistan. Key socio-economic indicators. Focus on Kabul City, Mazar-e Sharif and Herat City. Country of Origin Information Report, april 2019, p. 14

⁷² RvV, nr. 232 967, 21 februari 2020. O.a. ook: RvV, nr. 232 296, 6 februari 2020.

donc que le requérant ne bénéficie actuellement d'aucune attache réelle et d'aucune ressource matérielle à Jalalabad ou dans une autre partie de l'Afghanistan, hormis dans sa région d'origine. La seule circonstance qu'il ait travaillé clandestinement en Iran pendant deux ans et demi, en tant que gardien, ne suffit pas à démontrer qu'il pourrait raisonnablement s'installer ailleurs que dans sa région d'origine, a fortiori dans une ville afghane – Jalalabad – où la partie défenderesse reconnaît la présence d'une violence aveugle, même si elle estime que celle-ci n'atteint pas un degré tel qu'elle entraîne une menace grave pour tout civil vivant dans cette ville, indépendamment de ses caractéristiques propres, du seul fait de sa présence sur place. A cet égard, le Conseil note que la qualité de déplacé interne du requérant, à qui il serait demandé de se réinstaller à Jalalabad, où il n'a jamais vécu durablement et où il ne dispose d'aucun réseau, constituerait un élément propre à sa situation personnelle aggravant dans son chef le risque lié à la violence aveugle sévissant dans cette ville, ce qui rend d'autant moins raisonnable l'alternative de protection interne ainsi envisagée.⁷³

Ook in de arrest van 22 januari en 20 april 2020 stip de Raad het belang van een sociaal netwerk in Jalalabad aan:

*En ce qui concerne la situation personnelle du requérant, le Conseil observe que ce dernier présente le profil **d'un jeune homme célibataire, sans charge de famille, sans vulnérabilité particulière et qui a travaillé dans son village d'origine**. Par ailleurs, il ressort des déclarations du requérant **qu'il n'a jamais vécu à Jalalabad** et qu'il n'y a passé qu'une journée chez son oncle avant de quitter l'Afghanistan. Lors de son audition du 26 octobre 2017, il soutient également que sa famille serait retournée dans son village et que son oncle aurait également quitté Jalalabad. Le Conseil estime insuffisant le constat que le requérant ignore où se trouve son oncle dorénavant et le motif de son départ de Jalalabad pour remettre en cause ses déclarations à ce sujet. Le Conseil relève également qu'en dehors de son oncle qui vivait à Jalalabad, il ne ressort pas des déclarations du requérant qu'il dispose du moindre réseau social, professionnel ou familial à Jalalabad.*

Dans ce contexte, le Conseil ne peut pas suivre la partie défenderesse en ce qu'elle tient pour établi que le requérant pourrait bénéficier du support d'un réseau familial dans la ville de Jalalabad. Il estime que cette supposition, basée sur l'hypothèse non démontrée que l'oncle du requérant vivrait encore à Jalalabad ne suffit pas, à elle seule, à démontrer que le requérant dispose d'un réseau de soutien à Jalalabad. Le Conseil rappelle que la charge de la preuve incombe, sous cet angle, à la partie défenderesse.⁷⁴

*En ce qui concerne, par ailleurs, la situation personnelle du requérant, le Conseil observe que ce dernier présente le profil d'un jeune homme célibataire sans charge de famille et sans vulnérabilité particulière. Le Conseil note qu'il n'est pas contesté que le requérant est né le 31 janvier 2000 soit que même s'il est actuellement majeur, il demeure relativement jeune. Par ailleurs, il ressort de la lecture du rapport d'audition du 28 juin 2017, que le requérant déclare **qu'il ne parle qu'un petit peu le dari, qu'à***

---

⁷³ RvV, nr. 217 761, 28 februari 2019.

⁷⁴ RvV, nr. 235 544, 14 april 2020.

l'exception de son oncle paternel, il ne connaît personne à Jalalabad et qu'il n'a travaillé dans cette ville qu'environ un mois avant sa fuite du pays. Concernant son oncle, il apparaît que ce dernier n'y avait pas de logement à lui mais y louait une «petite chambre» pour des raisons professionnelles (v. rapport d'audition du 28 juin 2017, pp. 4, 5, 6, 12 et 21).

Dans ce contexte, à l'instar du requérant, le Conseil estime ne pas pouvoir suivre la partie défenderesse en ce qu'elle tient pour établi qu'il dispose non seulement « des aptitudes nécessaires pour travailler dans une ville comme Jalalabad et pour y bâtir [son] existence en tant que jeune homme qui a fait preuve d'autonomie » mais aussi « des contacts et du soutien nécessaires pour cela ». Il estime que, dans le cas d'espèce, cette supposition basée notamment sur le fait que le requérant a un compte «Facebook» -et qu'il est donc, de facto, selon la partie défenderesse, capable de communiquer par écrit et possède un réseau de connaissances-, qu'un de ses oncles y loue une « petite chambre » et y travaille et qu'il y a lui-même travaillé durant environ un mois alors qu'il n'avait que quinze ans à l'époque **ne suffit pas, à lui seul, à démontrer qu'il dispose d'un réseau de soutien dans cette ville.** Or, il rappelle que la charge de la preuve incombe, sous cet angle, à la partie défenderesse.⁷⁵

In een arrest van 27 februari 2020 besliste de RvV dat Jalalabad, zelfs voor een alleenstaande jonge man, geen IBA vormde.

*En ce qui concerne la situation personnelle du requérant, le Conseil observe que ce dernier présente le profil d'un **jeune homme célibataire, sans charge de famille, sans vulnérabilité particulière** et qui a travaillé dans son village d'origine en tant que vendeur de fruits. Par ailleurs, il ressort des déclarations du requérant qu'il n'a jamais vécu à Jalalabad et qu'il n'a fait que traverser cette ville en voiture au moment de son départ de l'Afghanistan ; le Conseil observe également que, durant sa vie en Afghanistan, le requérant n'entretenait pas de rapports particuliers ou réguliers avec son oncle qui vit à Jalalabad ; de plus, le requérant n'est jamais allé au domicile de cet oncle et il n'a plus de contacts avec ce dernier (rapport d'audition du 16 juin 2017, pp. 5 à 7, 9, 10, 16 et notes de l'entretien personnel du 21 juin 2018, p. 10). Le Conseil relève également qu'en dehors de son oncle qui vit à Jalalabad, **il ne ressort pas des déclarations du requérant qu'il dispose du moindre réseau social, professionnel ou familial à Jalalabad.***⁷⁶

Om het bestaan van een sociaal netwerk aan te tonen in het kader van de beoordeling van de redelijkheid van een IBA, gebruikt het CGVS vaak informatie verkregen via Facebook. In een arrest van 18 juni 2019 houdt de Raad rekening met de heel jonge leeftijd van de verzoeker, die minderjarig was toen hij in België aankwam.

*En outre, le Conseil **souligne le très jeune âge du requérant**, qui est arrivé en Belgique à l'âge de seize ans en tant que mineur étranger non accompagné et qui est actuellement âgé de dix-huit ans, et le fait qu'il est **très peu scolarisé** puisqu'il ressort de ses propos qu'il a été contraint d'arrêter l'école à l'âge de quatorze ans.*

⁷⁵ RvV, nr. 231 633, 22 januari 2020.

⁷⁶ RvV, nr. 233 242, 27 februari 2020.

(...)

De même, déduire des relations de contacts mentionnées dans les profils Facebook du requérant et de son frère que ceux-ci disposent « d'un cercle de connaissance étendu et hautement scolarisé à Jalalabad » qui pourra leur apporter le soutien nécessaire ne répond pas aux exigences de rigueur qui s'imposent à la partie défenderesse lorsqu'elle évalue le caractère raisonnable de l'alternative de fuite interne qu'elle envisage d'appliquer dès lors qu'il ne ressort pas des éléments du dossier que le requérant ait été interrogé sur la nature des relations qu'il entretient avec les personnes reprises dans sa liste d' « amis » sur Facebook.⁷⁷

In het arrest van 3 maart 2020 oordeelde de RvV dat de gezondheidstoestand van de persoon in kwestie in aanmerking moet worden genomen bij de toepassing van het IBA:

*In casu betreft het een man wiens vrouw en vijf kinderen nog in het dorp van herkomst verblijven. De verzoekende partij heeft drie tantes van moederzijde die in Jalalabad wonen en sommige van hun kinderen werken in Jalalabad. **De verzoekende partij brengt ook verschillende medische attesten bij. In het medisch attest van 16 november 2018 blijkt dat de verzoekende partij voor een chronische hepatitis B medicamenteus wordt behandeld.** Dit document werd opgesteld door een gastro-enterologie/ hepatologie van een ZNA ziekenhuis. Deze arts geeft ook aan dat het een levenslange en noodzakelijke behandeling betreft. De arts meldt eveneens wat de complicaties zijn indien de behandeling wordt stopgezet, namelijk cirrose en leverkanker.*

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de gezondheidstoestand van de verzoekende partij in aanmerking moet worden genomen bij de toepassing van het intern vluchtalternatief

(...)

*Bijgevolg, gelet op de algemene omstandigheden die Jalalabad kenmerken met inbegrip van de veiligheidssituatie zoals hoger beschreven, en de persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij, acht de Raad het gegeven dat de verzoekende partij drie tantes en neven heeft in Jalalabad en er zelf een jaar gewoond heeft, **op zich onvoldoende om aan te nemen dat de verzoekende partij in de agglomeratie Jalalabad heden over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt gelet op haar gezondheidstoestand.**⁷⁸*

2.2 Veiligheidssituatie in Jalalabad

Uit de rechtspraak blijkt dat de RvV met betrekking tot de redelijkheid van een IBA zowel met de algemene situatie, alsook met de persoonlijke omstandigheden rekening houdt. Volgens de Raad is de veiligheidssituatie een aspect van de algemene situatie.⁷⁹

---

⁷⁷ RvV, nr. 222 799, 18 juni 2019.

⁷⁸ RvV, nr. 233 528, 3 maart 2020.

⁷⁹ RvV, nr. 217 609, 27 februari 2019.

In het algemeen neemt de RvV de analyse van UNHCR met betrekking tot de veiligheidssituatie in Jalalabad over.

Pareille conclusion n'occulte toutefois en rien le fait qu'il convient, dans le cadre de l'analyse du caractère raisonnable de l'installation envisagée à Jalalabad, de tenir compte des conditions de sécurité dans ce district. Cet examen ne se confond pas avec celui qui s'impose au regard de l'article 48/4, § 2, c), de la loi du 15 décembre 1980. En effet, la question qui se pose à ce stade du raisonnement n'est plus de savoir si le requérant risque de subir des atteintes graves à Jalalabad, ce point ayant déjà été tranché par la négative ci-dessus, mais bien d'examiner si « l'on peut raisonnablement s'attendre à ce qu'il s'y établisse ». A cet effet, l'article 48/5, § 3, de la loi du 15 décembre 1980 indique qu'il doit être tenu compte des conditions générales dans cette partie du pays et de la situation personnelle du demandeur de protection internationale.

Dans le cadre de l'examen des conditions générales prévalant dans le pays d'origine du demandeur, les conditions de sécurité constituent l'un des aspects à prendre en considération (note d'orientation de juin 2019 du BEAA, p. 128). Le Conseil partage aussi l'analyse de l'UNHCR en ce qu'il indique qu'à cet égard, le caractère fluctuant et instable du conflit en Afghanistan doit être pris en compte (UNHCR Eligibility Guidelines, op. cit., p. 110).⁸⁰

De Algemene Vergadering van de Raad heeft een besluit genomen op 22 oktober 2019 omtrent verschillende beroepen die zijn ingesteld door aanvragers van internationale bescherming uit de provincie Nangarhar (Afghanistan). In dit besluit wordt verwezen naar de gepubliceerde adviesnota van juni 2019 van het EASO. De Algemene Vergadering van de Raad concludeert dat het zijn goedkeuring kan hechten aan de analyse die de EASO in deze adviesnota heeft gemaakt met betrekking tot de provincie Nangarhar en in het bijzonder de hoofdstad van deze provincie, namelijk Jalalabad:

In zijn adviesnota, gepubliceerd in juni 2019, beschouwt het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken (EASO) het niveau van willekeurig geweld in deze oorlogsregio als dermate hoog dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger in geval van terugkeer naar deze provincie, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Het EASO bespreekt de situatie in de stad Jalalabad, de hoofdstad van de provincie, apart, waarbij het aangeeft dat er, niettegenstaande het niveau van willekeurig geweld aldaar een hoog niveau bereikt, er toch minimale individuele elementen vereist zijn om te kunnen besluiten dat een burger een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan dergelijke bedreiging.

Hoewel de aanbevelingen van het EASO niet bindend zijn, onderstreept de Raad dat ze een praktisch samenwerkingsinstrument tussen de lidstaten uitmaken om de doelstellingen van het Gemeenschappelijk Europees Asielstelsel te bereiken, waarbij

---

⁸⁰ RvV, nr. 231 633, 22 januari 2020. Zie ook bv.: RvV, nr. 233 242, 27 februari 2020, RvV, nr. 235 544, 24 april 2020.

ook het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen betrokken is. De Raad meent dan ook dat, indien de commissaris-generaal afwijkt van de aanbevelingen van het EASO, van hem mag worden verwacht dat hij duidelijk de redenen aangeeft die hem hiertoe hebben gebracht.

Tenslotte is de Raad zelf op basis van de beschikbare informatie van oordeel dat hij de analyse van het EASO tot de zijne kan maken, zowel wat de veiligheidssituatie in de provincie Nangarhar in het algemeen betreft, als met betrekking de situatie in de stad Jalalabad in het bijzonder. Met de 'stad' Jalalabad wordt de bestaande feitelijke verstedelijkte agglomeratie bedoeld en niet zozeer een bestuurlijke gebiedsomschrijving.⁸¹

In het arrest van 3 maart 2020 oordeelt de RvV dat de toetsing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet verschilt van de toetsing van de veiligheidssituatie in het kader van artikel 48/5, §3 Vreemdelingenwet:

Evenmin blijkt uit de stukken van het rechtsplegingsdossier dat de persoonlijke omstandigheden van de verzoekende partij van die aard zijn dat zij een groter risico loopt dan andere burgers in de stad Jalalabad om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Dit besluit neemt niet weg dat in het kader van een beoordeling van de redelijkheid van het voorgestelde intern hervestigingsalternatief rekening moet worden gehouden met de algemene (veiligheids)situatie in de stad Jalalabad en de agglomeratie errond. Deze beoordeling mag niet worden verward met de beoordeling in het kader van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De vraag is hier niet of verzoeker een risico loopt op ernstige schade in de stad Jalalabad en de agglomeratie errond, hetgeen hierboven al negatief werd beantwoord, maar wel of van de verzoekende partij redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij zich aldaar hervestigt, aangezien de veiligheidssituatie is verslechterd.⁸²

Ten slotte oordeelt de RvV dat er nood is aan een geactualiseerde beoordeling van de redelijkheid van het IBA wat betreft de veiligheidssituatie, algemene omstandigheden voor interne ontheemden en individuele omstandigheden:

De Raad besluit dat een geactualiseerde beoordeling van de redelijkheid van het voorgesteld intern vestigingsalternatief in de stad Jalalabad en de agglomeratie errond zich opdringt, waarbij rekening wordt gehouden met de huidige veiligheidssituatie en de huidige algemene omstandigheden voor intern ontheemden aldaar en alsook met verzoekers huidige individuele omstandigheden. In dit opzicht, herinnert de Raad eraan dat de bewijslast bij de commissaris-generaal ligt en dat verzoeker de mogelijkheid moet hebben, in het kader van een geactualiseerde beoordeling, zijn opmerkingen te laten gelden met betrekking tot het voorgestelde vestigingsalternatief.⁸³

2.3 Mogelijkheid tot economisch overleven – humanitaire situatie

⁸¹ RvV, Afghanistan: De Raad sluit zich aan bij de aanbevelingen van EASO, 22 oktober 2019 beschikbaar op: <https://www.rvv-ccce.be/nl/actua/afghanistan-raad-sluit-zich-aan-bij-aanbevelingen-van-easo>.

⁸² RvV nr. 233 528, 3 maart 2020.

⁸³ RvV nr. 235 447, 21 april 2020.

Wat betreft de mogelijkheid tot economisch overleven en de humanitaire situatie in Jalalabad, neemt de RvV (en ook het CGVS) integraal de analyse uit COI Focus⁸⁴ over:

*D'après différents rapports, étant donné la croissance considérable de la population dans la province de Nangarhâr, les moyens sur place et les services de base, surtout à Jalalabad, sont submergés. **Ce sont notamment les soins de santé et l'enseignement qui sont mis sous pression.** L'arrivée de personnes qui reviennent du Pakistan et d'Iran a aussi donné lieu à une surabondance de travailleurs journaliers à Jalalabad, **ce qui ne va pas sans poser des problèmes sur le marché du travail.** De nombreuses personnes qui reviennent essayent de gagner un peu d'argent en transportant des passagers en rickshaw, ou gagnent la ville avec des charrettes à bras pour y vendre des fruits et légumes, donnant lieu à d'importantes congestions de circulation. L'emploi est rare pour les IDP à Jalalabad. **Les loyers et le prix de l'immobilier ont également augmenté dans de fortes proportions. Comme la plupart des personnes revenues préfèrent vivre aussi près que possible de Jalalabad, les loyers dans la ville et aux alentours ont connu une hausse non négligeable.** Un rapport d'Oxfam publié en janvier 2018 affirme que la majorité des personnes qui reviennent ont l'intention de rester dans la province de Nangarhâr. Cela signifie davantage d'extension urbaine et de **pression sur les moyens de subsistance, sur les services de base et sur les infrastructures de l'endroit. Les infrastructures urbaines de Jalalabad sont obsolètes et ont été conçues pour une population beaucoup moins importante** : le grand nombre de personnes qui sont revenues et de déplacés a entraîné la surpopulation, des embouteillages et la croissance de bidonvilles.*

(...)

*En 2014, le Samuel Hall a publié une étude consacrée à la pauvreté, à l'insécurité alimentaire et à la résilience dans les grandes villes afghanes. **Cette enquête place Jalalabad, avec Kandahar, en haut de la liste des villes afghanes connaissant le niveau le plus élevé d'insécurité alimentaire. L'accès aux approvisionnements et aux services de base (en particulier à l'eau courante) semble être moins problématique à Jalalabad que dans les autres villes. L'accès à l'électricité s'est toutefois révélé être un véritable problème. L'étude du Samuel Hall souligne qu'une grande quantité de nourriture est importée à bas prix du Pakistan à Jalalabad. Ce sont surtout les IDP qui sont confrontés à l'insécurité alimentaire à Jalalabad** ».*⁸⁵

2.4 UNHCR Eligibility Guidelines

---

⁸⁴ Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), COI Focus – Afghanistan.

Veiligheidssituatie in Jalalabad, Behsud en Surkhrod, 12 maart 2020, *op. Cit.*, Beschikbaar op:

https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_in_jalalabad_behsud_en_surkhrod_20200312.pdf.

⁸⁵ RvV, nr. 231 633, 22 januari 2020. Zie ook bv.: RvV, nr. 233 242, 27 februari 2020 en RvV, nr. 235 544, 24 april 2020.

In de meeste geanalyseerde arresten wordt naar de UNHCR Eligibility Guidelines van 30 augustus 2018 verwezen, zowel wanneer het gaat over de analyse van de veiligheidssituatie als van de persoonlijke omstandigheden.

In het arrest van 27 februari 2020 legde de RvV veel nadruk op de vaststellingen van het UNHCR:

Le Conseil relève à cet égard que l'UNHCR considère que, de manière générale, la condition de base pour que puisse être admise l'existence d'une alternative de protection interne en Afghanistan est la présence d'un réseau de support de membres de la famille (étendue) ou de membres du groupe ethnique plus large dans la zone de relocalisation possible, dont il aura été évalué qu'il est disposé à et capable d'apporter un véritable soutien au requérant (UNHCR Eligibility Guidelines, op. cit., p. 112).

(...)

Or, l'UNHCR ne s'arrête pas à admettre une exception pour des hommes valides isolés ou pour des couples mariés à la nécessité d'un réseau de soutien dans des zones urbaines ou semi-urbaines, mais il soumet cette exception à la présence de « certaines circonstances », non autrement précisées, au fait que la zone concernée soit sous le contrôle du gouvernement et que les infrastructures nécessaires soient disponibles afin de pourvoir aux besoins élémentaires des personnes déplacées. Le Conseil n'aperçoit pas de raison de s'écarter de cette approche proposée par l'UNHCR, d'autant que la partie défenderesse s'y réfère elle-même.⁸⁶

Deze redenering werd eveneens bevestigd in een arrest van 24 april 2020 :

*Il ressort de la documentation versée au dossier de la procédure, que l'UNHCR admet que dans certaines circonstances, des hommes valides isolés ou des couples mariés sans soutien de leur famille ou de leur communauté puissent vivre dans des zones urbaines ou semi-urbaines qui sont placées sous le contrôle du gouvernement et où les infrastructures nécessaires sont disponibles afin de pourvoir à leurs besoins élémentaires. **Le Conseil peut, ici encore, se rallier à cette analyse de l'UNHCR.** Il rappelle toutefois que l'UNHCR y voit une exception, et même la seule exception, à l'exigence d'un soutien externe. Dans la mesure où la partie défenderesse indique elle-même se conformer à la recommandation de l'UNHCR, il convient qu'elle le fasse en respectant la portée que lui donne son auteur. Or, il ressort clairement de la citation complète du passage concerné que si l'UNHCR admet que l'exigence d'un réseau de soutien pour les jeunes hommes valides ne soit pas posée, il s'agit d'une exception, qui, en tant que telle, doit se lire de manière stricte.⁸⁷*

3. Conclusie

---

⁸⁶ RvV, nr. 233 242, 27 februari 2020.

⁸⁷ RvV, nr. 235 544, 24 april 2020.

Het IBA is een concept en een test *sui generis* die moet uitgevoerd worden los van de beoordeling of er een risico bestaat op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

NANSEN is van oordeel dat, indien vaststaat dat een persoon bescherming behoeft in zijn regio van oorsprong, Jalalabad momenteel geen veilig IBA kan vormen, o.a. gezien de volatiele veiligheidssituatie. Verder maakt de huidige humanitaire situatie in Jalalabad dat de veiligheid immers niet duurzaam is en dat economisch overleven in deze situatie niet redelijk geacht kan worden. NANSEN acht niet dat het bestaan van een uitgebreid persoonlijk netwerk dit oordeel kan veranderen omdat de persoonlijke omstandigheden slechts één factor zijn van de redelijkheidstoets en de andere factoren, zoals veiligheid, gebrek aan respect voor mensenrechten en de slechte economische omstandigheden de doorslag geven om te besluiten dat Jalalabad geen redelijk veilig intern vluchtalternatief kan bieden.